सुमालेरथेऽश्वैर्हते इतस्ततोऽपकृष्यमाणेसति रथादवप्लुत्य विष्णुरथंप्रति धनुःप्रगृह्ययुक्तोऽभ्यद्रवत् ॥ ३१ ॥ क्रौंच क्रौंचाद्रिं ॥ पत्ररथाः पक्षिणः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ नागाः सर्पाः ॥ ३५ ॥ मालिमौलिं मालिमुकुटं ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ गरुडाणांपक्षिणामीशानंगरुडं ईशानमंतकइव ॥ श्वेतारण्ये मार्कंडेयरक्षणार्थं कस्यचिद्राज्ञोरक्षणार्थंच

ततोविष्णुंमहाबाहुंप्रपतंतंरणाजिरे॥ हतेसुमालेरश्वैश्चरथेविष्णुरथंप्रति॥ मालीचाभ्यद्रवद्युक्तःप्रगृह्यसशरासनं॥३१॥मालेर्धनुश्चुताबाणाःकार्तस्वरविभूषिताः॥ विविशुर्हरिमासाद्यक्रौंचंपत्ररथाइव ॥ ३२॥ अर्द्यमानःशरैःसोथमालिमुक्तैःसहस्रशः॥ चुक्षुभे नरणेविष्णुर्जितेंद्रियइवाधिभिः॥३३॥ अथमौर्वींस्वनंकृत्वाभगवान्भूतभावनः॥ मालिनंप्रतिबाणौघान्ससर्जासिगदाधरः ॥३४॥ तेमालिदेहमासाद्यवज्रविद्युत्प्रभाःशराः॥ पिबंतिरुधिरंतस्यनागाइवसुधारसं॥ ३५॥ मालिनंविमुखंकृत्वाशंखचक्रगदाधरः॥मालिमौलिंध्वजंचापंवाजिनश्चाप्यपातयत् ॥ ३६ ॥ विरथस्तुगदांगृह्यमालीनक्तंचरोत्तमः॥ आपुप्लुवेगदापाणिर्गिर्यग्रादिवकेसरी ॥ ३७॥ गदयागरुडेशानमीशानमिवचांतकः॥ ललाटदेशेभ्यहनद्वज्रेणेंद्रोयथाचलं॥ ३८॥ गदयाभिहतस्तेनमालिनागरुडोभृशं ॥ रणात्पराङ्मुखंदेवंकृतवान्वेदनातुरः ॥ ३९ ॥ पराङ्मुखेकृतेदेवेमालिनागरुडेनवै ॥ उदतिष्ठन्महान्छब्दोरक्षसामभिनर्दतां ॥ ४० ॥ रक्षसांरवतांरावंश्रुत्वाहरिहयानुजः॥ तिर्यगास्थायसंक्रुद्धःपक्षीशोभगवान्हरिः॥ ४१ ॥ पराङ्मुखोप्युत्ससर्जमालेश्चक्रंजिघांसया॥ तत्सूर्यमंडलाभासंस्वभासाभासयन्नभः॥ ४२॥ कालचक्रनिभंचक्रंमालेःशीर्षमपातयत्॥ तच्छिरोराक्षसेंद्रस्यचक्रोत्कृत्तंविभीषणं॥ पपातरुधिरोद्गारिपुराराहुशिरोयथा॥ ४३॥

ईशानांतकयोर्युद्धमभूत्तदांतकेनरुद्रोपरि आयुधप्रक्षेपःकृतइति पुराणप्रसिद्धेयंकथा ॥ ३८ ॥३९ ॥ मालिनागरुडेन मालिताडनपराङ्मुखगरुडेन देवेपराङ्मुखेकृतइत्यन्वयः ॥ ४०॥ हरिहयानुजः इंद्रानुजः॥ तिर्यगिति विमुखेपक्षीशे तिर्यक्वलितग्रीवमास्थाय स्थित्वा ॥४१ ॥ मालेर्जिघांसया चक्रमुत्ससर्ज ॥ कालचक्रनिभं दिनमासादिरूपेणपरिवर्तमानकालचक्रसदृशं तेनाप्रतिघात्यत्वमुक्तं ॥ ४२ ॥ ४ ३ ॥